

Behavioral Analysis of Micro-Climatic Regions in Central Iran Using Factor Analysis Method

Alimohammad Khorshiddoust ¹ | Saeed Jahanbakhsh ² | Farahnaz
Khoramabadi ³

- 1- Professor Department of Climatology, University of Tabriz, Tabriz
- 2- Professor Department of Climatology, University of Tabriz, Tabriz
- 3- Masters Sciences Student Climatology Urban, University of Tabriz, Tabriz

Article Info:

Article type:
Research Article

history:
Received:

2024/4/25

Received:

2024/5/30

Accepted:

2024/7/20

Published:

2024/8/5

Keywords:

Micro-climatic zoning,
Factor analysis, Cluster
analysis, Central Iran

Abstract: The zoning of sub-regions and the recognition of the most important factors and elements affecting each area is one of the ways of recognizing the climate identity of the micro-climatic regions. Climatic zoning was carried out with the help of statistical methods such as factor analysis and clustering to obtain an accurate and comprehensive understanding of the central regions of Iran. To this end, 15 climatic variables were selected from 15 central synoptic stations. The results of the study by factor analysis showed that the climate of the studied area is affected by four factors, which are important, namely rainfall, temperature, humidity and thunderstorm. Among all extracted climatic factors, rainfall explains of 35.08% of total variance of data which has the most important role in determining the micro-climatic region conditions in the area. To sum up, these four factors have explained climate behavior in central Iran. The results of cluster analysis revealed four micro-climatic regions in the study area on the four climatic factors.

Cite this article: Khorshiddoust, A. Jahanbakhsh, S. Khoramabadi, F(2024). Behavioral Analysis of Micro-Climatic Regions in Central Iran Using Factor Analysis Method. *Climat Chenge and Climat Disasters*, 3(5), 206-228.

© The Author(s).

Homepage: cccd.znu.ac.ir

Publisher: University of Zanjan

رفتارشناسی خرده نواحی اقلیمی در ایران مرکزی با استفاده از روش تحلیل عاملی

علی محمد خورشید دوست^۱ | سعید جهانبخش^۲ | فرحناز خرم آبادی^۳

۱. استاد گروه اقلیم شناسی دانشگاه تبریز، تبریز

۲. استاد گروه اقلیم شناسی دانشگاه تبریز، تبریز

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد آب‌هواشناسی شهری، دانشگاه تبریز، تبریز

اطلاعات مقاله:

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ‌ها:

دریافت: ۱۴۰۳/۳/۶

بازنگری: ۱۴۰۳/۳/۱۰

پذیرش: ۱۴۰۳/۵/۲

انتشار: ۱۴۰۳/۵/۱۵

واژگان کلیدی:

پهنه‌بندی خرده نواحی اقلیمی، تحلیل عاملی،

تحلیل خوشه‌ای، ایران مرکزی

چکیده: پهنه‌بندی خرده نواحی اقلیمی و شناخت مهم‌ترین عوامل و عناصر تأثیرگذار بر هر ناحیه، یکی از راه‌های شناخت خرده نواحی اقلیمی است. برای دریافت شناخت صحیح و جامع از خرده نواحی اقلیمی ایران مرکزی، پهنه‌بندی اقلیمی با روش‌های نوین آماری مانند تحلیل عاملی و خوشه‌بندی انجام شد. به این منظور، تعداد ۱۵ متغیر اقلیمی با روش‌های نوین آماری مانند تحلیل عاملی و خوشه‌بندی انجام شد. به این منظور، تعداد ۱۵ متغیر اقلیمی از ۱۵ ایستگاه سینوپتیک ایران مرکزی انتخاب گردید. نتایج بررسی با روش تحلیل عاملی نشان داد: که اقلیم منطقه مورد مطالعه متأثر از چهار عامل است که این عوامل به ترتیب اهمیت عبارت‌اند از: بارش، دما، رطوبت و توفان تندی. در بین کلیه عوامل اقلیمی استخراجی، عامل بارشی با تبیین ۳۵/۰۸۱ درصد واریانس کل داده‌ها، مهم‌ترین نقش را در تعیین خرده نواحی اقلیمی منطقه داشته است. در کل این چهار عامل حدود ۸۶/۲۰۷ درصد رفتار اقلیمی را در منطقه ایران مرکزی توجیه نموده‌اند. نتایج حاصله از تحلیل خوشه‌ای، روی چهار عوامل اقلیمی وجود چهار خرده نواحی اقلیمی را در منطقه مورد مطالعه نشان داد.

استناد: خورشید دوست، علی محمد، جهانبخش، سعید، خرم آبادی، فرحناز (۱۴۰۳). رفتارشناسی خرده نواحی اقلیمی در ایران مرکزی با استفاده از روش تحلیل عاملی. دگرگونی‌ها و مخاطرات آب و هوایی، ۳(۵)، ۲۰۶-۲۲۸.

© نویسندگان .

Homepage: cccd.znu.ac.ir

ناشر: دانشگاه زنجان.

مقدمه

بررسی و شناخت نوع اقلیم یک منطقه و عناصر غالب مؤثر بر آن تعیین کننده اقلیم هر منطقه است. به طوری که تعیین نواحی اقلیمی یک منطقه مستلزم شناخت عوامل ناهمگن آب و هوا در طول زمان و مکان است. اقلیم ترکیبی از عناصر هوا در هر ناحیه است که معمولاً برای دوره‌ای از چند دهه اندازه‌گیری می‌شود بنابراین، با استناد به دما، فشار، باد و یا میزان نم نسبی و بارندگی نمی‌توان به بررسی و شناخت اقلیم یک ناحیه پرداخت (جعفرپور، ۱۳۷۷: ۲۵۹).

هدف اصلی در تقسیم‌بندی‌های آماری، پیشینه کردن تجانس درون‌گروهی و عدم تجانس برون‌گروهی است، یعنی نواحی آب و هوایی باید بیشترین تشابه و تجانس درونی و در همان حال بیشترین تفاوت را با همدیگر داشته باشند (کاوپانی و علیجانی، ۱۳۷۸: ۳۵۳ و ۳۵۲). به‌طور کلی یک سیستم طبقه‌بندی اقلیمی، مجموع قواعدی است که با بکار گرفتن آن‌ها می‌توان مناطقی را که از نقطه‌نظرهای معین، ویژگی‌های مشترکی با هم دارند از یکدیگر مجزا نمود و نواحی با خصوصیات مشترک را در یک طبقه

قرارداد (کوچکی، ۱۳۷۳: ۵۹). نیاز بشر به شناخت توان‌های محیطی جهت برنامه‌ریزی و بهره‌برداری بهینه از منابع، دامنه اطلاعات وی را در زمینه اقلیم مختلف افزایش داده و به دنبال آن طبقه‌بندی اقلیمی جهت استفاده مؤثر از این اطلاعات ضرورت یافته است. لذا شناخت نوع اقلیم یک منطقه و عناصر غالب مؤثر بر آن که تعیین کننده اقلیم آن منطقه است؛ پهنه-بندی اقلیمی (شناسایی پهنه-هایی که دارای آب‌وهوای یکسانی باشند) جهت دستیابی به توسعه همه‌جانبه در ابعاد مختلف مکانی-زمانی ضروری است. بنابراین اقلیم، چندبعدی (برداری) است و تنها منبع کسب داده‌ها نیست. ابعاد سه‌گانه اصلی سیستم اقلیم که مکعب سیستم اقلیمی را تشکیل می‌دهند عبارت از: زمان، مکان و درجه تفکیک هستند (محمدخورشید دوست و قویدل، ۱۳۸۳: ۷). قلمرو کم‌آبی (ایران مرکزی) دارای پراکنش وسیعی است، اما همه‌جا می‌توان ویژگی‌های مشابه و مشترکی چه در سیستم شکلی و چه در نمونه‌های ناهمواری‌های آن مشاهده نمود؛ اما اشکال ناهمواری، از تنوع فراوانی برخوردار می‌باشند. با تکیه بر

روش‌هایی که در سال‌های اخیراً رواج یافته، استفاده از روش‌های چند متغیره آماری است. درزمینه پهنه‌بندی اقلیمی و خرده نواحی اقلیمی نیز مقالات متعددی با استفاده از روش‌های چند متغیره منتشر شده است: یونس،^۱ (۲۰۱۱) جهت طبقه‌بندی آب‌وهوایی شبه‌جزیره مالزی از تحلیل عاملی و روش خوشه‌ای استفاده کرد نتایج تأثیر بسیار مناسب این روش‌ها بر روی طبقه‌بندی اقلیمی صورت گرفته است. ستیانارایانا و سیرینیواس^۲ (۲۰۱۱)، به یاری خوشه‌بندی فازی به منطقه بندی بارش در هند پرداختند. یافته‌ها نشان داد که خوشه‌بندی فازی روشی مناسب برای پهنه‌بندی بارش به شمار می‌رود و یکی از مزایای آن به‌کارگیری پارامترهای مختلف (طول و عرض جغرافیایی، ارتفاع) جهت پهنه‌بندی بارش است. براو کابرا^۳ و همکاران (۲۰۱۲) با استفاده از داده‌های بارش ۳۵ تا ۴۰ سال برای ایستگاه مکزیک به روش تحلیل خوشه‌ای سلسله مراتبی دو گروه بارشی را برای مکزیک شناسایی کرده‌اند. پانسر^۴ و

این تنوع، می‌توان در قلمروهای کم‌آب نمونه‌های اصلی را از یکدیگر بازشناخت. ایران مرکزی محدوده مثلثی شکلی است که از شمال با رشته‌کوه‌های البرز و از طرف غرب و جنوب غرب به‌وسیله کوه‌های زاگرس، از سمت جنوب و شرق به ترتیب با رشته‌کوه‌های مکران و شرق ایران محدود می‌شود. وجود کوهستان‌های اطراف منطقه امکان نفوذ توده‌هواهای مرطوب را به ایران مرکزی محدود کرده و باعث ایجاد شرایط خشک در اغلب مساحت منطقه می‌شوند. نمود این موضوع کاهش نزولات جوی در اکثر نقاط و افزایش دامنه تغییرات دما بین شب و روز و فصول گرم و سرد سال است. در ایران مرکزی دما از شمال غرب به سمت جنوب شرق افزایش می‌یابد، چراکه در این مسیر هم‌عرض جغرافیایی افزایش می‌یابد و هم‌ارتفاع نسبی کمتر می‌شود. تغییرات بارش در منطقه جهت‌گیری اصلی ندارد و در ایستگاه‌های مرکزی به دلیل دوری از منابع آبی میزان بارندگی فصل زمستان کاهش می‌یابد (جعفری، ۱۳۹۱، ۴۹ و ۵۰). یکی از

3 - Bravo Cabrera

4 - Pansera

1 - Yunus

2- Satyanarayana and Sirmivas

اصلی اول و دوم چرخش یافته، خوشه‌بندی صورت گرفت. درنهایت، صربستان به سه ناحیه همگن بارشی تفکیک گردید. نام^۲ و همکاران (۲۰۱۵)، آنالیز فراوانی منطقه‌ای حداکثر بارش سالانه را با استفاده از داده‌های ۶۷ ایستگاه هواشناسی در کشور کره جنوبی انجام دادند. ایشان با استفاده از روش پروکراستس (PA) از کل ۴۲ متغیر در نظر گرفته‌شده، تعداد ۳۳ متغیر به‌عنوان متغیرهای مهم انتخاب کردند. سپس از این متغیرهای منتخب و روش‌های خوشه‌بندی وارد و فازی C-means- جهت تقسیم ایستگاه‌ها استفاده گردید که این روش‌ها پنج ناحیه همگن را برای بارش کره جنوبی مشخص نمود. عثمان^۳ و همکاران (۲۰۱۵)، جهت شناسایی الگوی بارش روزانه، از داده‌های بارش ۸۹ ایستگاه در کشور مالزی و روش تجزیه مؤلفه‌های اصلی (Pca) استفاده کردند. شش مؤلفه اول با ۵۳/۴۳ درصد واریانس کل، توسط روش تجزیه مؤلفه‌های اصلی انتخاب گردید. نتایج نشان داد که مؤلفه‌های اول و دوم، مناطق شمال شرقی و جنوب غربی را

همکاران (۲۰۱۳)، با استفاده از روش‌های سلسله مراتبی و ترکیب آن‌ها با روش K-MEANS، خوشه‌بندی ۲۲۷ ایستگاه باران‌سنجی واقع در ایالت پارانا (کشور برزیل) را انجام داده‌اند. نتایج نشان داد که در بین روش‌های سلسله مراتبی، روش وارد بهترین خوشه‌بندی را انجام داده است. همچنین در ترکیب روش‌های سلسله مراتبی با روش K-Means نیز ترکیب روش‌های وارد و k-means نسبت به سایر ترکیب‌ها عملکرد بهتر داشته است. درنهایت، نیز با توجه به آزمون‌های همگنی، ترکیب روش وارد و k-means به‌عنوان کارآمدترین روش خوشه‌بندی ایستگاه‌های هواشناسی معرفی گردید.

گوچیک و تراچکویک^۱ (۲۰۱۴) الگوهای مکانی- زمانی بارش صربستان را با استفاده از داده‌های بارش ماهانه ۲۹ ایستگاه همدید مورد ارزیابی قرار دادند. در این تحقیق، تجزیه مؤلفه‌های اصلی (Pca) با چرخش واریماکس بر روی هفت متغیر بارش انجام شد. سپس بر اساس روش خوشه‌بندی وارد و به ازای مؤلفه‌های

3 - Othman et al

1 - Gocic and Trajkovic

2 - Nam et al

رفتار انرژی ساختمان‌ها را تبیین می‌کند. عبیرامیری و سعیدی^۴ (۲۰۱۷)، در پژوهشی با استفاده از میانگین بارش سالانه (۱۹۹۱ تا ۲۰۱۵)، شاخص غلظت رسوب (pcl) و ضریب تنوع برای ارزیابی تغییرات مکانی بارندگی در شمال غربی ایران به مطالعه پرداخته است؛ و همچنین برای ناحیه و خرده نواحی بارشی از طریق تحلیل مؤلفه‌های اصلی (pca) استفاده کرده است. کنستانتین و کارپو^۵ (۲۰۱۸)، به مطالعه ناحیه اقلیمی و ساخت‌وساز در ایجاد آب‌وهوای معتدل شیلی پرداختند. ایشان سه منطقه خرده نواحی برای مناطق شیلی شناسایی کرد. در ایران نیز مطالعاتی انجام گرفته است از جمله: جهان‌بخش و همکاران (۱۳۹۴)، در مطالعه‌ای به بررسی توزیع زمانی و مکانی بارش در شهرستان تبریز با روش تحلیل خوشه‌ای پرداختند. نتایج پژوهش آنان نشان داد که شهرستان تبریز از لحاظ بارش به سه گروه مجزای بارش کم، متوسط و زیاد تفکیک شدنی است. گل‌کاریزد و همکاران (۱۳۹۵)، در مطالعه‌ای به

که تحت تأثیر بادهای موسمی هستند را شامل می‌گردند. کاروالهو^۱ و همکاران (۲۰۱۶)، با استفاده از اختلاف داده‌های حداقل و حداکثر دما و بارش روزانه، در این تحقیق از روش k-means با تعداد خوشه تعیین گردید. نتایج نشان داد هر یک از خوشه‌ها در یکی از سه پارامتر مورد استفاده دارای اختلاف معنی‌داری هستند. پائول و امرسون^۲ (۲۰۱۷) به مطالعه شناسایی مناطق بارش همگن در حوضه‌ای آبخیز شرقی ایالت پارانا در برزیل از طریق خوشه‌بندی سلسله مراتبی وارد پرداخت. وی از داده‌های بارش ۵۴ ایستگاه تابلویی که در دوره‌ی آماری (۲۰۱۵-۱۹۷۹) استفاده کرد. ولش^۳ و همکاران (۲۰۱۷)، به پهنه‌بندی آب‌وهوای انرژی ساختمان‌های ۵۴ کشور، به روش منطقه بندی اقلیدی برای ساخت برنامه‌های بهره‌وری انرژی پرداخت. وی نشان داد از بین متغیرهای مورد نظر دما بر روی درجه روز، ارتفاع بر روی رطوبت نسبی نیز، بیشترین تأثیر در بهره‌وری انرژی ساختمان دارد. با این حال متغیرهای نام‌برده حدود ۸۰ درصد

4- Arab Amiri and Saadi Mesgari

5-K. Veriche & Carpio

1- Carvalho et al

2- Paulo and Emerson

3- Walsh et al

می‌توان در برنامه‌ریزی‌های مختلف و توسعه پایدار و همه‌جانبه ایران مرکزی مؤثر واقع شود. هدف این تحقیق، تعیین خرده نواحی اقلیمی ایران مرکزی با استفاده از روش‌های نوین آماری چند متغیره است.

۱. داده‌ها و روش‌ها

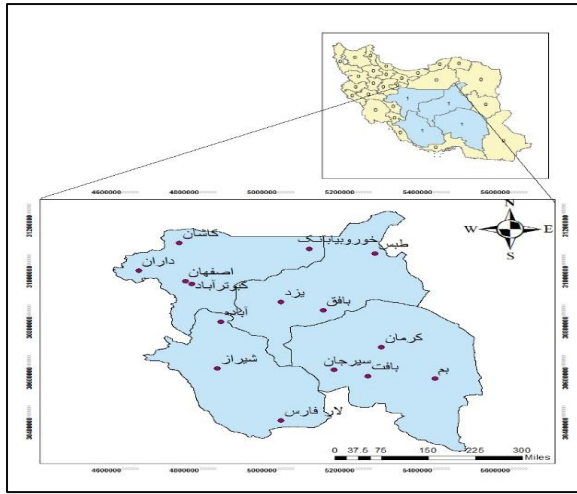
۱.۱. منطقه مورد مطالعه

مختصات جغرافیایی منطقه مورد مطالعه بین عرض‌های جغرافیایی ۲۷ درجه و ۳۲ دقیقه تا ۳۳ درجه ۵۷ دقیقه و مدار ۵۱ درجه و ۸۵ دقیقه تا ۵۸ درجه و ۴ دقیقه است.

پهنه‌بندی اقلیمی استان خراسان جنوبی با روش تحلیل عاملی و خوشه‌ای پرداخته است. وی برای بهبود نتایج پهنه‌بندی اقلیمی از آمار ایستگاه‌های هواشناسی سینوپتیک و کلیماتولوژی استفاده کرد. برای این امر ماتریس ۱۱*۳۴ شامل ۷ ایستگاه سینوپتیک و ۴ ایستگاه کلیماتولوژی و ۳۴ متغیر اقلیمی تشکیل داد. بررسی نتایج حاصل از تحلیل عاملی نشان داد که اقلیم استان متأثر از ۶ عامل است و همچنین از نتایج تحلیل خوشه وجود ۶ ناحیه آب و هوایی را در استان نشان داد. با توجه به وسعت زیاد ایران مرکزی، تعیین خرده نواحی اقلیمی ایران مرکزی

جدول ۱: مشخصات ایستگاه‌های مورد مطالعه

ردیف	ایستگاه	عرض جغرافیایی (درجه)	طول جغرافیایی (درجه)	ارتفاع سطح دریا (متر)	دوره مطالعاتی
۱	باقی	۳۱/۳۶	۵۵/۲۶	۹۹۱۱/۴	۱۹۹۳- ۲۰۱۸
۲	شیراز	۲۹/۶	۵۲/۵۳	۱۵۰۰	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۳	سیرجان	۲۹/۴۵	۵۵/۶۶	۱۷۵۰	۱۹۸۹- ۲۰۱۸
۴	اصفهان	۳۲/۶۵	۵۱/۶۵	۱۵۸۵	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۵	بافت	۲۹/۲۳	۵۶/۶۳	۲۲۵۰	۱۹۹۲- ۲۰۱۸
۶	لار	۲۷/۶۸	۵۴/۳۳	۹۰۰	۱۹۹۰- ۲۰۱۸
۷	کرمان	۳۰/۲۵	۵۶/۹۶	۱۷۵۴	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۸	بم	۲۹/۱	۵۸/۴	۱۰۶۷	۱۹۸۹- ۲۰۱۸
۹	طیس	۳۳/۶	۵۶/۹۱	۷۱۱	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۱۰	داران	۳۲/۹۸	۵۰/۴۱	۲۳۰۰	۱۹۹۳- ۲۰۱۸
۱۱	یزد	۳۱/۹	۵۴/۴	۱۲۳۰	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۱۲	کاشان	۳۳/۹۸	۵۴/۴	۹۸۲	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۱۳	خوروبیابانک	۳۳/۷۶	۵۵/۰۳	۹۲۱	۱۹۸۷- ۲۰۱۸
۱۴	آباده	۳۱/۱۱	۵۲/۴۰	۲۰۳۰	۱۹۷۷- ۲۰۱۸
۱۵	کبوتر آباد	۳۲/۵۱	۵۱/۸۵	۱۴۵۴	۱۹۸۷- ۲۰۱۸

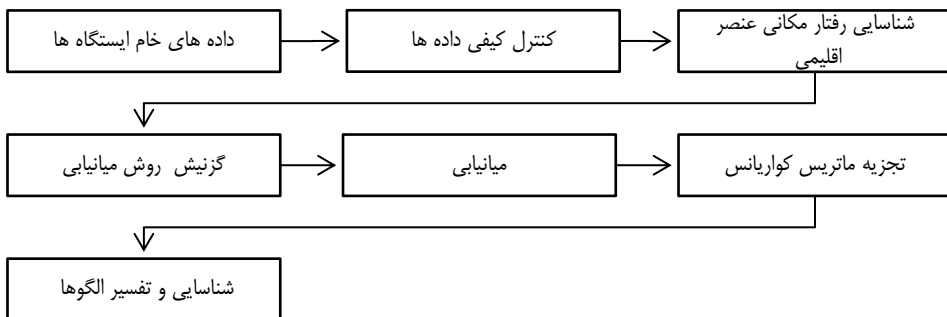

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه و ایستگاه‌های مورد استفاده در تحقیق

۲-۱-۱ داده ها

سطح منطقه گردید. در این مطالعه پس از تهیه داده‌های ایستگاه‌های سینوپتیک در منطقه مورد مطالعه از سازمان هواشناسی، ۱۵ متغیر اقلیمی از ۱۵ ایستگاه هواشناسی (جدول ۱) انتخاب شد و به وسیله روش‌های تحلیل عاملی و خوشه‌بندی به بررسی خرده نواحی اقلیمی منطقه و در نهایت به پهنه‌بندی آن اقدام شد.

با استفاده از روش‌های نوین آماری و سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی طبقه‌بندی خرده نواحی اقلیمی برای ایران مرکزی انجام شده است بر این اساس با استفاده از نرم‌افزارهای ArcGis، SPSS و EXCEL اقدام به طبقه‌بندی خرده نواحی اقلیمی در

شکل ۲: فرایند تحلیل‌های مکانی

۳-۱- روش‌ها

روش تحلیل عاملی: تحلیل عاملی از تعدادی فنون آماری ترکیب‌شده و هدف آن ساده کردن مجموعه‌های پیچیده است (کلاین، ۱۳۸۰:۷). تحلیل عاملی منجر به شناسایی گروهی از مدل‌های تجربی که هر یک نمایندهٔ یک الگوی زمانی-مکانی هستند می‌گردد. به علاوه این روش راهی است برای حجم کاهش داده‌ها و تبدیل متغیرهای اولیه به چند عامل محدود که بتوانند بیشترین پراش متغیرهای اولیه را توضیح دهد (غیور و منتظری، ۱۳۸۳:۲۱). امتیاز این روش در این است که ضمن این که تعداد متغیرها را کاهش می‌دهد، مقدار اولیه واریانس (تنوع یا پراش) موجود در داده‌ها را حفظ می‌کند (امیراحمدی و عباس‌نیا، ۱۳۸۹:۵۷). در این روش با توجه به همبستگی درونی متغیرهای اقلیمی، عناصر همبسته با یکدیگر ترکیب می‌شوند و متغیرهای جدیدی به نام عامل یا مؤلفه‌های اصلی به دست می‌آید که هر چند تعداد آن‌ها نسبت به متغیرهای اولیه کمتر است، اما بخش بزرگی از اطلاعات موجود در متغیرهای اولیه را منتقل می‌کنند. در این روش متغیری به‌عنوان عامل تعیین می‌شود که درصد بالایی از واریانس کل داده‌ها را تبیین کند.

تحلیل خوشه‌ای: به‌منظور تعیین مقدار

گروه‌ها، ابتدا با استفاده از ماتریس امتیازات عاملی که میزان تأثیر هر یک از عوامل را در هر مکان نشان می‌دهد، ابتدا تحلیل خرده نواحی اقلیمی با روش خوشه‌بندی در چهار مرحله انجام گرفت؛ که عبارت‌اند از: الف) تهیه ماتریس خام داده‌ها، ب) تعیین نمره عالی هر ایستگاه از تحلیل عاملی، ج) ادغام گروه‌ها به روش کمترین واریانس (وارد) و تعیین گروه‌بندی نهایی. د) ترسیم دندوگرام که حاصل ادغام گروه‌ها در چندین مرحله است. سپس از روش **k** میانگین تعداد خوشه‌ها تعیین و سپس با استفاده از تجزیه خوشه‌ای پایگانی (وارد) اقدام به گروه‌بندی محدود ایران مرکزی شد.

۲. یافته‌ها و نتایج

شکل (۴) به لحاظ ظاهری، شیب تندی را بین عامل‌های بزرگ و شیب تدریجی و کندی را در دنباله برای سایر عامل‌ها، نشان می‌دهد. نقطه‌ای که در آن، منحنی شروع به حرکت مستقیم و راست می‌کند، نشان‌دهنده حداکثر تعداد عامل‌های قابل استخراج است؛ یعنی، عامل‌هایی که بالاتر از این نقطه عطف قرار دارند، بامعنی منظور شده و آن‌هایی که پایین‌تر از این نقطه واقع هستند، فاقد مفهوم، محسوب می‌شوند.

شکل ۳: سنگ‌ریز ممتد مربوط به روش تحلیل عاملی

به‌طور متفاوت در عامل‌ها بارگذاری شده‌اند. ولی درعین حال این پرسش مطرح می‌شود که آیا روش تحلیلی بکار رفته توانسته است کلیه متغیرها را در این طبقه‌بندی بگنجاند؟ اگر جواب مثبت است کدام متغیرها بیش از بقیه در طبقه‌بندی تأثیرگذار بودند؟ یافته‌های این پژوهش حاضر پاسخ این سؤالات را به‌خوبی فراهم نموده است. با توجه به جدول (۲)، ماتریس بار عاملی و ماتریس امتیازات عاملی مشخص می‌شود که اقلیم منطقه حاصل تعامل چهار عامل مختلف است. این عوامل با مقادیر ویژه بیش از یک حدود ۸۶/۲۰۷ درصد از پراش کل را توجیه می‌کنند. از میان متغیرهای مورد مطالعه، پارامترهای مربوط به بارش بیشترین درصد واریانس کل را به خود اختصاص داده است، بنابراین اولین متغیر زمینه‌ای و مهم‌ترین عامل با عنوان عامل بارش تعیین گردید. این یافته گویای آن است که عامل بارش نقش مهمی در تعیین مرزبندی

در ادامه جدول ۲ نشان داده می‌شود که مناسب‌ترین تعداد برای عامل‌ها، چهار عامل است که هر کدام بیش از ۵ درصد از واریانس را توجیه کردند. ابتدا یک تحلیل بدون چرخش بر ماتریس داده‌ها اعمال شد و مشخص گردید که چهار عامل هر کدام بیش از ۵ درصد از واریانس داده‌ها را توجیه می‌کنند. جدول (۲) تعداد عامل‌های استخراج‌شده، مقادیر ویژه (مجموع مربعات بارهای عاملی) هر عامل، درصد واریانس توجیه شده توسط هر عامل و واریانس نسبی تجمعی را پس از چرخش نشان می‌دهد. عامل اول با ویژه مقدار ۵/۲۶۳ به‌تنهایی بیش از ۳۵ درصد از واریانس خرده نواحی را توجیه کرده است. به همین ترتیب ویژه مقدار عامل‌های دوم، سوم و چهارم برابر با ۲۷/۳۰، ۱۵/۰۱۹ و ۸/۸۰۸ می‌باشند که در مجموع بیش از ۸۶ درصد از خرده نواحی اقلیمی منطقه را می‌توان با این چهار عامل تبیین کرد. نتایج بررسی ضریب عامل‌ها نشان می‌دهد که متغیرها

خرده نواحی اقلیمی ایران مرکزی دارد.

ردیف	پارامتر اقلیمی				
	F4	F3	F2	F1	
۱	۰	۰/۱۳۹	۰	۰/۴۸۳	بارش
۲	۰	۰/۴۸۳	۰/۵۳۹	۰	حداکثر دما
۳	۰/۰۱۱	۰/۴۶۷	۰/۲۸۲	۰	حداقل دما
۴	۰/۳۱۳	۰	۰/۷۳۷	۰	میانگین دما
۵	۰/۳۰۴	۰	۰	۰	میانگین سرعت باد
۶	۰/۱۳۹	۰/۲۱۵	۰/۰۶۶	۰/۶۸۱	میانگین رطوبت نسبی
۷	۰	۰	۰	۰	حداقل رطوبت نسبی
۸	۰/۰۵۵	۰/۱۹۰	۰/۰۲۰	۰/۶۹۶	حداکثر رطوبت نسبی
۹	۰/۲۰۳	۰/۰۵۵	۰	۰/۴۷۵	تعداد روزهای برف در هرماه
۱۰	۰/۰۵۱	۰/۰۹۵	۰/۴۱۷	۰/۳۶۲	تعداد روزهای رعدوبرق در هرماه
۱۱	۰	۰	۰	۰/۴۲۶	تعداد روزهای مه در هرماه
۱۲	۰/۰۶۱	۰	۰/۶۸۱	۰/۰۵۱	تعداد روزهای گردوخاک در هرماه
۱۳	۰	۰/۳۴۸	۰/۷۴۳	۰/۲۰۷	میانگین فشار بخار آب
۱۴	۰	۰/۲۲۷	۰/۷۴۹	۰/۱۴۵	میانگین دمای نقطه شبنم
۱۵	۰	۰	۰/۰۲۲	۰/۳۶۰	روزهایی حداقل دید از ۲۰۰۰ متر پایین تر

جدول ۲: ویژه مقدار و درصد واریانس توجیه شده در آنالیز تحلیل عاملی در دوره آماری

ردیف	توضیحات				
	F4	F3	F2	F1	
۱	۱/۳۲۱	۲/۲۵۳	۴/۰۹۵	۵/۲۶۳	ویژه مقدار
۲	۸/۸۰۸	۱۵/۰۱۹	۲۷/۳۰۰	۳۵/۰۸۱	واریانس
۳	۸۶/۲۰۷	۷۷/۳۹۹	۶۲/۳۸۱	۳۵/۰۸۱	درصد تجمعی واریانس

جدول ۳: بار عامل بر روی عناصر اقلیمی در ایستگاههای منتخب ایران مرکزی

بعد از تجزیه ماتریس ها عناصر آب و هوایی تلفیقی (ماتریس بار عاملی) به ابعاد ۱۵×۱۵ به دست آمد که نشان می دهد خرده نواحی ایران مرکزی، بیشتر حاصل عملکرد چهار عامل (بارش، دما، رطوبت و توفان تندی) است. مجموع این چهار عامل تقریباً ۸۶ درصد رفتار خرده نواحی اقلیم ایران مرکزی را توجیه می کند جدول (۴).

جدول ۴: نام گذاری عامل و ارتباط آن ها همبستگی با پارامترهای اقلیمی

ردیف	نام عامل‌ها	همبستگی عامل‌ها با پارامترهای اقلیمی
۱	بارش	بارش (بارندگی و برف)، میانگین و حداکثر رطوبت نسبی، دید افقی، رعدوبرق، مه، میانگین فشار بخار آب
۲	دما	حداکثر و حداقل دما، میانگین دما، دید افقی، فشار بخار آب، دمای نقطه شبنم، تعداد رعدوبرق در ماه
۳	رطوبت	میانگین دما، بارش (بارندگی و برف)، حداقل و حداکثر دما، میانگین دمای نقطه شبنم، میانگین فشار بخار آب، حداکثر رطوبت نسبی، تعداد رعدوبرق در ماه
۴	توفان تندری	بارش (برف)، باد، حداقل دما، حداکثر رطوبت نسبی، رعدوبرق، گردوغبار

جدول ۶: بار عامل بر روی ایستگاه‌های منتخب ایران مرکزی

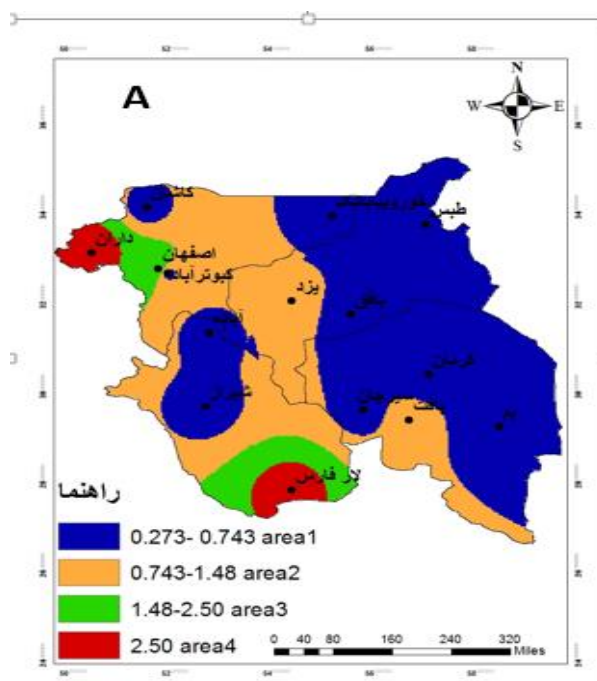
ردیف	ایستگاه	بارش	دما	رطوبت	توفان تندری
۱	داران	۲/۵۰۹	۰	۰/۰۳۲	۱/۱۸۴
۲	لار	۲/۰۹۰	۲/۴۸۶	۱/۰۰۹	۰
۳	اصفهان	۱/۵۷۱	۰	۰	۰
۴	بافت	۰/۵۰۶	۰	۱/۲۶۹	۰/۵۶۶
۵	بافق	۰	۰/۵۸۳	۰	۱/۴۳۰
۶	بیم	۰	۰/۷۲۶	۰	۰/۰۷۱
۷	خورویبایانک	۰	۰	۲/۳۷۱	۰
۸	سیرجان	۰/۰۸۶	۰	۱/۷۱۱	۰/۵۶۸
۹	شیراز	۰	۰/۷۳۳	۰	۰
۱۰	طیس	۰	۱/۶۴۱	۰	۲/۸۸۴
۱۱	آباده	۰	۰/۲۶۲	۰	۰
۱۲	کاشان	۰	۰/۳۳۹	۰/۹۹۳	۰
۱۳	کبوتر آباد	۰	۰	۰	۰
۱۴	کرمان	۰	۰	۰	۰/۲۵۸
۱۵	یزد	۰/۶۰۳	۰	۰	۰/۵۱۴

ناحیه کوهستانی و سرد «بارش»: این عامل به‌تنهایی حدود ۳۵/۸ درصد واریانس کل داده‌ها را تبیین می‌کند، بنابراین مهم‌ترین عامل مؤثر در اقلیم ناحیه است. با توجه به این که نام‌گذاری عامل‌ها (جدول ۵)، بر اساس عاملی با بار مثبت و بزرگ‌تر از ۰/۳۳ نشانگر آن است تقریباً

۱۰ درصد از واریانس کل متغیرها، مربوط به این عامل است. به خاطر همین عامل بارشی به خود گرفته است. قلمروی حاکمیت عامل بارشی بیشتر در شمال غرب و جنوب غرب، یعنی ناحیه کوهستانی و نسبتاً سرد، محدوده ایستگاه‌های داران، بافت، شیراز و لار است.

جدول ۷: بعضی مشخصات توصیفی خرده نواحی اقلیمی «کوهستانی و سرد» در عامل اول

پراش	ضریب تغییرات	چولگی	انحراف معیار	میانگین	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	فرا سنج
۹۴۳۵/۸۰۵	۰/۶۸۰	۰/۹۳۴	۹۷/۶۱۶	۱۴۴/۱۱۰	۳۳۱/۱۷۰	۴/۷۰۰	بارش
۲۲۰/۲۹۲	۰/۳۰۱	۲/۱۱۶	۱۵/۲۱۶	۴۸/۱۰۱	۸۳/۸۶۰	۳۵/۵۹۰	حداکثر رطوبت نسبی
۰/۳۵۳	۱/۵۵۴	۳/۳۰۶	۰/۶۱۷	۰/۳۷۲	۲/۴۲۰	۰/۱۰۰	برف
۰/۰۹۴	۰/۴۷۷	۰/۸۶۵	۰/۳۱۸	۰/۶۳۱	۱/۲۳۰	۰/۲۷۰	مه
۰/۰۴۵	۰/۸۸۵	۰/۸۸۵	۰/۲۲۱	۰/۲۲۸	۰/۷۴۰	۰/۰۱۰	رعدوبرق
۲/۱۹۹	۰/۲۱۰	۲/۰۷۶	۱/۵۰۲	۶/۸۹۸	۱۱/۳۴۰	۴/۹۵۰	میانگین فشار بخار آب
۰/۲۶۰	۰/۵۳۹	۰/۰۲۱	۰/۵۲۴	۰/۸۹۵	۱/۶۹۰	۰/۲۴۰	دید افقی کمتر از ۲۰۰
۱۷۶/۷۹۲	۰/۹۷۸	۲/۳۲۴	۱۳/۶۰۹	۱۳/۶۸۹	۴۷/۱۳۰	۵/۷۵۰	میانگین رطوبت نسبی

شکل ۴: تحلیل مکانی عامل اول (بارشی)

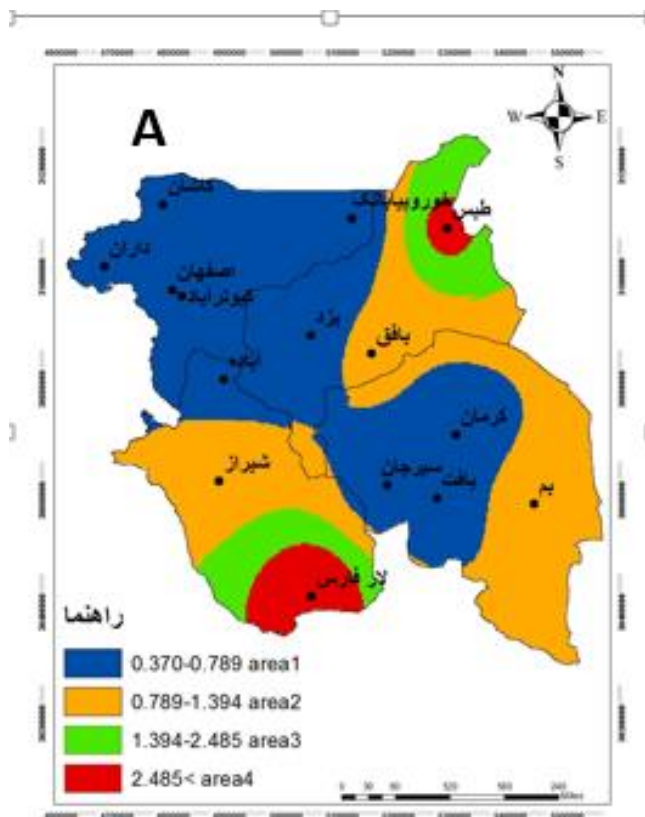
جنوب غرب مخصوص ایستگاه‌های کبوتر آباد، یزد و لار است. درحالی‌که کم‌ترین آن در قسمت مرکزی و نیمه شمال شرقی، محدوده‌ای ایستگاه‌های گرم و خشک و بیابانی چون ایستگاه کرمان، داران، خورویابانک و بافق است.

ناحیه نیمه‌خشک و نسبتاً سرد «دما»: این عامل که حدود ۲۷/۳۰۰ درصد واریانس کل داده‌ها را تبیین می‌کند عامل دما خوانده شده است. عامل دما دارای رابطه معکوس با متغیر باد است (جدول ۴). محدوده بیشینه حاکمیت این عامل در شمال غرب و

جدول ۸: بعضی مشخصات توصیفی خرده نواحی اقلیمی «نیمه‌خشک و نسبتاً سرد» در

عامل دوم

پراش	ضریب تغییرات	چولگی	انحراف معیار	میانگین	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	فرا سنج
۶۸/۵۳۸	۰/۳۰۹	-۰/۴۸۳	۸/۲۷۹	۲۶/۷۱۳	۳۶/۱۰۰	۱۴/۴۴۰	حداکثر دما
۲۸/۸۹۷	۰/۶۶۸	-۰/۱۳۵	۵/۳۷۶	۸/۰۴۶	۱۵/۸۵۰	-۱/۱۸۰	حداقل دما
۱۶/۳۹۶	۰/۲۳۲	-۰/۳۷۴	۴/۰۴۹	۱۷/۳۸۱	۲۴/۰۳۰	۱۰/۷۰۰	میانگین دما
۰/۲۶۰	۰/۵۵۸	۰/۰۲۱	۰/۵۱۱	۰/۹۱۵	۱/۶۹۰	۰/۲۴۰	دیدافق کمتر از ۲۰۰۰
۲/۱۹۹	۰/۲۱۷	۲/۰۷۶	۱/۴۸۳	۶/۸۱۴	۱۱/۳۴۰	۴/۹۵۰	میانگین فشار بخار آب
۷/۴۱۸	۱۵/۵۹۳	۱/۲۴۵	۲/۷۲۴	۰/۱۷۵	۷/۵۸۰	-۳/۹۰۰	دمای نقطه شبنم
۰/۰۹۴	۰/۴۹۳	۰/۱۶۵	۰/۳۰۸	۰/۶۲۳	۱/۲۳۰	۰/۲۷۰	رعدوبرق

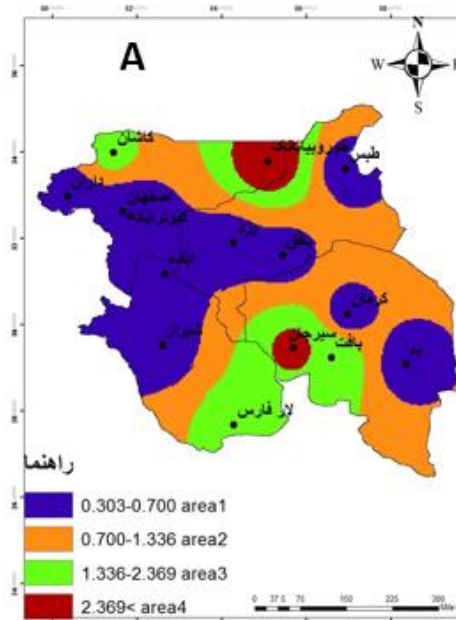
شکل ۵: تحلیل مکانی عامل دوم (دما)

تعداد روزهای گرد و بار در هرماه رابطه معکوس را نشان می‌دهد (جدول ۳). قلمرو بیشینه حاکمیت عامل رطوبت در کاشان، خورویببانک، سیرجان، بافت و لار قرار دارد و کمترین درجه تسلط آن در محدوده ایستگاه‌های آباد، اصفهان، شیراز، طبس، بافق، کبوتر آباد و کرمان است

ناحیه نیمه‌خشک و گرم مرطوب (رطوبت): این عامل حدود ۱۹/۱۵ درصد واریانس کل را تبیین می‌کند. برای عامل سوم یا عامل رطوبت، متغیر حداکثر رطوبت بیش‌ترین نقش را داشته‌اند. در حالی این عامل با متغیرهای حداکثر و میانگین دما، میانگین سرعت باد، حداقل رطوبت نسبی، تعداد روزهای مه در هرماه،

جدول ۹: بعضی مشخصات توصیفی خرده نواحی اقلیمی «نیمه خشک و گرم مرطوب» در عامل سوم

پراش	ضریب تغییرات	چولگی	انحراف معیار	میانگین	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	فرا سنج
۹۴۳۵/۸۰۵	۰/۷۰۴	۰/۹۴۳	۹۷/۱۳۸	۱۳۷/۸۵۱	۳۳۱/۱۷۰	۴/۷۰۰	بارش
۶۸/۵۶۳	۰/۳۰۹	-۰/۴۸۳	۸/۲۷۹	۲۶/۷۱۳	۳۶/۱۰۰	۱۴/۴۴۰	حداکثر دما
۲۸/۸۹۷	۰/۶۶۸	-۰/۱۳۵	۳۷۶	۸/۰۴۶	۱۵/۸۵۰	-۱/۱۸۰	حداقل دما
۱۶/۳۹۶	۰/۲۳۲	۰/۳۷۴	۴/۰۴۹	۱۷/۳۸۱	۲۴/۰۳۰	۱۰/۷۰۰	میانگین دما
۰/۳۵۳	۱/۶۰۹	۳/۳۰۶	۰/۵۹۴	۰/۳۶۹	۲/۴۲۰	۰/۰۰	برف
۲/۱۹۹	۰/۲۱۷	۲/۰۷۶	۱/۴۸۳	۶/۸۱۴	۱۱/۳۴۰	۴/۹۵۰	فشار بخار آب
۷/۴۱۸	۱۵/۵۹۳	۱/۲۴۵	۱/۷۵۴	۰/۱۷۵	۷/۵۸۰	-۳/۹۰۰	دمای نقطه شبنم
۲۲۰/۲۹۲	۰/۳۱۲	۲/۱۱۶	۱۴/۸۴۲	۴۷/۵۰۷	۸۳/۸۶۰	۳۵/۵۹۰	حداکثر رطوبت نسبی
۰/۰۹۴	۰/۴۹۳	۰/۸۶۵	۰/۳۰۸	۰/۶۲۳	۱/۲۳۰	۰/۲۷۰	رعدوبرق

شکل ۶: تحلیل مکانی عامل سوم (رطوبت)

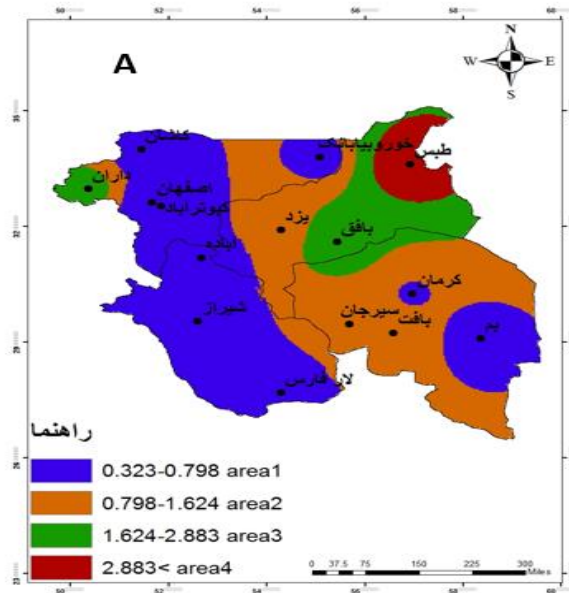
ناحیه گرم خشک و بیابانی (توفان

تندری): عامل توفان تندری فقط حدود ۸/۸۰۸ درصد واریانس کل را تشکیل می‌دهد و در بین تمام عامل‌ها کم‌ترین اهمیت را دارا است. بیش‌ترین درجه

حاکمیت آن در محدوده ایستگاه‌های طبس، داران و بافق است و کم‌ترین درجه حاکمیت آن در محدوده ایستگاه کبوتر آباد، اصفهان، شیراز، آباده و خوروبیابانک به چشم می‌خورد.

جدول ۱۰: بعضی مشخصات توصیفی خرده نواحی اقلیمی «گرم و خشک و بیابانی» در عامل چهارم

پراش	ضریب تغییرات	چولگی	انحراف معیار	میانگین	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	فرا سنج
۹۴۳۵/۸۰۵	۰/۷۰۴	۰/۹۴۳	۹۷/۱۳۸	۱۳۷/۸۵۱	۳۳۱/۱۷۰	۴/۷۰۰	بارش
۰/۳۵۳	۱/۶۰۹	۳/۳۰۶	۰/۵۹۴	۰/۳۶۹	۲/۴۲۰	۰/۱۰۰۰	برف
۰/۴۳۵	۰/۳۰۵	-۰/۳۰۱	۰/۶۶۰	۲/۱۵۹	۳/۰۸۰	۰/۸۴۰	میانگین سرعت باد
۲۸/۸۹۷	۰/۶۶۸	-۰/۱۳۵	۵/۳۷۶	۸/۰۴۶	۱۵/۸۵۰	-۱/۱۸۰	کمینه دما
۱۷۶/۷۹۲	۱/۰۱۳	۲/۳۲۴	۱۳/۲۹۶	۱۳/۱۲۱	۴۷/۱۳۰	۵/۱۸۰	میانگین رطوبت نسبی
۰/۰۹۴	۰/۴۹۳	۰/۸۶۵	۰/۳۰۸	۰/۶۲۳	۱/۲۳۰	۰/۲۷۰	رعدوبرق
۴/۷۱۴	۰/۷۸۳	۰/۴۴۶	۲/۱۷۱	۲/۷۷۱	۶/۱۲۰	۰/۱۶۰	گردوخاک

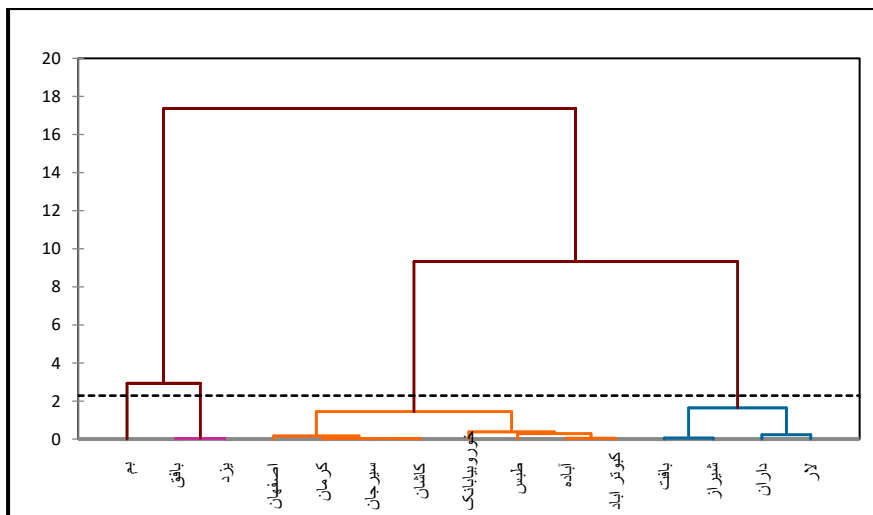

شکل ۷: تحلیل مکانی عامل چهارم (توفان تندی)

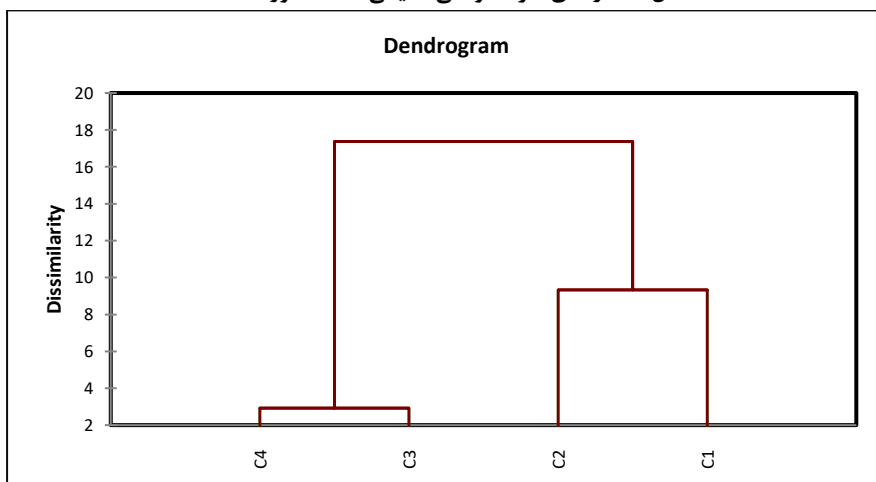
و فاصله ۲ تا ۴ چهار خوشه به دست می‌آید.

الف) ناحیه اول، کوهستانی و سرد
ایستگاه‌های نماینده: شیراز، بافت، لار فارس، داران فریدون، ب) ناحیه دوم، نیمه‌خشک و نسبتاً سرد ایستگاه‌های نماینده: سیرجان، اصفهان، کرمان، طبس، کبوترآباد، خورویببانک، کاشان، ج) ناحیه سوم، نیمه‌خشک و گرم ایستگاه نماینده: بافق، یزد، د) ناحیه چهارم، گرم و خشک و بیابانی ایستگاه نماینده: بم

شکل (۲)، نمودار درختی برای ۱۵ ایستگاه ایران مرکزی که شباهت‌های نسبی بین متغیرها و همچنین گروه بیشترین شباهت‌ها را با گروه کم‌ترین شباهت‌ها را از هم نشان داده، در ستون عمودی سمت چپ ایستگاه‌ها (خوشه‌ها) و در ستون افقی بالا فواصل بین خوشه‌ها که بین صفر تا ۱۷ است را نشان می‌دهد. در واقع برای تعیین تعداد خوشه‌ها از فواصل بین خوشه‌ها استفاده می‌شود. همان‌طور که در شکل (۲) مشخص شده در فواصل بین ۱۰ تا ۱۸ دو خوشه، فاصله ۵ تا ۹ سه خوشه

شکل ۸: دارنمای خرده نواحی اقلیمی منطقه مورد مطالعه

شکل ۹: دارنمای چهار خرده نواحی اقلیمی تفکیک شده

جدول ۱۱: میانگین نمرات عاملی در خرده نواحی اقلیمی منطقه

ردیف	خرده نواحی اقلیمی	عامل بارش	عامل دما	عامل رطوبت	عامل توفان تندی
۱	کوهستانی و سرد	۷/۳۶	۳/۲۱	۲/۳۱	۱/۷۵
۲	نیمه خشک و نسبتاً سرد	۱/۶۵	۴/۷۲۸	۵/۰۷۵	۳/۷۱
۳	نیمه خشک و گرم	۰/۶۰۳	۰/۵۸۳	۰	۱/۱۹۴
۴	گرم خشک و بیابانی	۰	۰/۷۲۶	۰	۰/۰۷۱

نتیجه‌گیری

بررسی و شناخت نوع اقلیم یک منطقه و عناصر غالب مؤثر بر آن تعیین‌کننده اقلیم هر منطقه است. به‌طوری‌که تعیین نواحی اقلیمی یک منطقه مستلزم شناخت عوامل ناهمگن آب‌وهوا در طول زمان و مکان است. اقلیم ترکیبی از عناصر هوا در هر ناحیه است که معمولاً برای دوره‌ای از چند دهه اندازه‌گیری می‌شود بدین منظور با استفاده از روش‌های نوین آماری مانند تحلیل عاملی و تحلیل خوشه‌ای که نتایج قابل‌اطمینان‌تری نسبت به روش‌های سنتی دارند، پراکندگی عناصر اقلیمی در پهنه منطقه مورد مطالعه ارزیابی قرار گرفت. پس از بررسی تحلیل عاملی بر روی ۱۵ عنصر اقلیمی، چهار عامل که بیشترین نقش را در خرده نواحی اقلیم منطقه داشتند، شناسایی شده و نقشه‌های مربوط به آن‌ها رسم شده و بررسی گردید. این عوامل به ترتیب

اهمیت عبارت‌اند از: بارشی، دما، رطوبت و توفان تندی. در بین کلیه عوامل اقلیمی استخراجی، عامل بارشی با تبیین ۳۵/۰۸۱ درصد واریانس کل داده‌ها، مهم‌ترین نقش را در تعیین خرده نواحی اقلیمی منطقه داشته است. در کل این چهار عامل حدود ۸۶/۲۰۷ درصد رفتار اقلیمی را در منطقه ایران مرکزی توجیه نموده‌اند. بعدازاین مرحله، نقشه‌های تحلیل مکانی هر عامل تهیه شد و تأثیر این عوامل را در کل منطقه نشان داد. پس از شناسایی عامل‌ها و تعیین قلمروهای مکانی آن‌ها، درنهایت با روش خوشه‌بندی وارد اقدام به طبقه‌بندی ایستگاه‌های منطقه گردید. با توجه به نمودار درختی حاصله، چهار ناحیه اقلیمی تشخیص داده شد و خصوصیات هر ناحیه جداگانه بررسی گردید و میانگین هر یک از عوامل در خرده نواحی اقلیمی شناسایی شده به دست آورده شد.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی: این پژوهش هیچ کمک مالی از سازمان‌های تأمین مالی دریافت نکرده است.
تعارض منافع: طبق اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.
برگرفته از پایان نامه/رساله: این مقاله برگرفته از پایان نامه/رساله نبوده است.

منابع

- امیر احمدی، ابوالقاسم؛ عباس‌نیا، محسن، (۱۳۸۹)، ناحیه بندی آب‌وهوایی استان اصفهان با استفاده از روش‌های نوین آماری، *مطالعات جغرافیایی مناطق خشک*، شماره اول، صص ۶۸-۵۳
- جعفرپور، ابراهیم، (۱۳۷۷)، اقلیم‌شناسی، چاپ چهارم، انتشارات دانشگاه تهران
- جعفری ندوشن، مهدی. (۱۳۹۱)، مطالعه تأثیر نمایه‌های اقلیمی بر تغییرات دما و بارش فصول سرد سال در ایران مرکزی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، گروه جغرافیا دانشگاه یزد
- جهان‌بخش، سعید؛ ابطحی، وحیده؛ قربانی، محمدعلی؛ معصومه، تدینی؛ والایی، اکرم. (۱۳۹۴)، بررسی توزیع زمانی و مکانی بارش شهرستان تبریز با روش تحلیل خوشه‌ای، پژوهشی فضایی جغرافیایی، شماره ۵۰، صص ۵۹-۸۱
- علیجانی، بهلول. (۱۳۷۹)، اقلیم‌شناسی سینوپتیک، انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ص ۱۳۵
- غیور، حسنعلی، منتظری، مجید؛ (۱۳۸۳)، پهنه‌بندی رژیم‌های دمایی ایران با مؤلفه‌های مینا و تحلیل خوشه‌ای، *مجله جغرافیا و توسعه*، شماره پاییز و زمستان، صص ۲۲-۳۴ کلاین، پاول. (۱۳۸۱)، راهنمای آسان تحلیل عاملی، ترجمه محمدولی علیای و سید محمد میر سندی، چاپ اول، انتشارات دانشگاه امام حسین (ع).
- کوچکی، عوض؛ نصیری، مهدی؛ (۱۳۷۳)، اکولوژی گیاهان زراعی، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد
- گل‌کارحمزی یزد، حمیدرضا؛ رضایی نژاد، محمد؛ طاوسی، مجتبی. (۱۳۹۵)، پهنه‌بندی اقلیمی استان خراسان جنوبی با نرم‌افزار GIS، نشریه حفاظت منابع آب‌و خاک، شماره اول، صص ۴۸-۵۷
- محمدخورشیددوست، علی؛ قویدل، یوسف. (۱۳۸۵)، آشکارسازی تغییرات بارش ماهانه ایستگاه اهر در ارتباط با الگوهای پیوند از دور، *جغرافیایی سرزمین*، شماره ۲۰، صص ۶۵ تا ۸۲
- مزیدی، احمد؛ شفیع، شهاب؛ ابراهیمی، رضا. (۱۳۹۱)، تعیین نواحی اقلیمی استان‌های کردستان و همدان با استفاده از روش‌های آماری نوین و GIS، اندیشه جغرافیایی، شماره ۱۲،

Procedia Environmental Sciences 30: 127-132.

- Pansera WA, Gomes BM, Boas AV and Mello EL, 2013. Clustering rainfall stations aiming regional frequency analysis. *Journal of Food, Agriculture & Environment* 11(2): 877-885
- Paulo Miguel de Bodas Terassi and Emerson Galvani, Identification of Homogeneous Rainfall Regions in the Eastern Watersheds of the State of Paraná, Brazil, *International Journal of Climate*, (2017),5: 3-13
- Satyanarayana, P. and Sirmivas, V.V. 2011. Regionalization of precipitation in data sparse areas using large scale atmospheric variables – A fuzzy clustering approach. *J. Hydrol.* 405: 462-473.
- Yunus, Fariza(2011), “Delineation of Climate Divisions for Peninsular Malaysia”, *Geospatial World Forum, Dimensions and Directions of Geospatial Industry*, Hyderabad, India
- Ang_elica Walsh, Daniel C_ostola, Lucila Chebel Labaki, (2017), Review of methods for climatic zoning for building energy efficiency programs, *Building and Environment* 112 (2017) 337-350
- Arab Amiri, M and Saadi Mesgari, M. (2017), Modeling the Spatial and Temporal Variability of Precipitation in Northwest Iran, *Journal of atmosphere*, 8: 2-14
- Gocic, M and Trajkovic S, 2014. Spatio-temporal patterns of precipitation in Serbia. *Theoretical and Applied Climatology* 117(3-4): 419-431.
- Konstantin Verichev, Manuel Carpioc 2018, Climatic zoning for building construction in a temperate climate of Chile *Sustainable Cities and Society* Received 7 September 2017; Received in revised form 7 March 2018; Accepted 14 April 2018 352–364
- OthmanM, Ash'aari ZH and Mohamad ND, 2015. Long-term daily rainfall pattern recognition: Application of principal component analysis.

صص